

G17744
F74491

Земедълски книжки на Българското Земедълско Дружество

84/1909

№ 1

Упътвания за борба
противъ главната (чернилката) по житата

Съветът на Агрономическата областна съветска комисия
отъ

Д-ръ Аипелъ

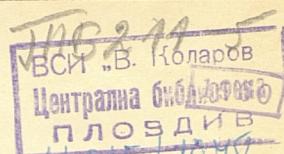
Прѣв. X. К.

СОФИЯ

Издание на Българ. Земедъл. Дружество

1909

Пръгледъ

24515 / 1988

на главните по житата и на начините за унищожението им.

Зимни жита.

Ржъ	Главня по стъблата (фиг. 6).	Лъсно унищожима	Синь камъкъ или формалдехидовъ разтворъ
Пшеница	a) Мазна главня или смрадна главня (фиг. 1)	Лъсно унищожима	Измиване и синь камъкъ или формалдехидовъ разтворъ
	b) Праховита главня (фиг. 2)	Мъчно унищожима	Гореща вода съ пръдварит. киснене (внимание!)
Ечникъ	a) Праховита, леплива главня (фиг. 3)	Мъчно унищожима	Гореща вода съ пръдварително киснене
	b) Твърда главня, закрита главня	Лъсно унищожима	Формалдехидовъ разтворъ или гореща вода безъ пръдварително киснене.

Лътни жита.

Лътна цъщеница	a) Мазна главня, смрадна главня (фиг. 1)	Лъсно унищожима	Измиване и синь камъкъ или формалдехидъ
	b) Праховита или летлива главня (фиг. 2)	Мъчно унищожима	Гореща вода съ пръдварит. киснене (внимание!)
Ечникъ	a) Праховита или летлива главня (фиг. 3)	Мъчно унищожима	Гореща вода съ пръдварително киснене
	b) Твърда главня, закрита главня (фиг. 4)	Лъсно унищожима	Формалдехидъ или гореща вода безъ пръдварит. киснене
Овесъ	Праховита главня, летлива главня (фиг. 5)	Лъсно унищожима	Формалдехидъ или гореща вода безъ пръдварит. киснене

Главните на житните растения се делят на две групи, от които едната съдържа лесно-унищожимите а другата — мъчно-унищожимите.

Лесно-унищожими съ: пшеничната мазна главня, овесната главня, твърдата главня на ечника и стелбената главня на ръжта.

Мъчно-унищожими съ: летливата (праховитата) главня на пшеницата и летливата главня на ечника.

Появяването на главните от първата група може съ право да се счита като знакъ, че сръдствата против тяхъ, които съ много лесно приспособими, не съ употребени никакъ или не както тръбва.

За да се запознаем съ сръдствата, които имаме против главните, по-добре от колкото до сега, излагаме ги пръгледно и по редъ както следва:

Пшеница.

a) Мазна главня, смрадлива главня.

(Фиг. 1).

Борбата против тая главня е лесна и на всичдъ възможна, безъ да има нужда отъ особни приспособления; затова може да се каже, че който има главня на нивите си, самъ си е виновенъ.

Главните класове съдържатъ къси и дебели зърна, пълни съ червеникаво-кафения прахъ, който във време на зърълостта е тъмно-прозраченъ. Тези зърна при вършилата се разкъсватъ и разпукватъ и излъзгатъ отъ тяхъ летящъ прахъ, (който не е друго освенъ единъ видъ много дребни съменца, наречени спори на главната) полъпва по повърхността на житните зърна. Когато главната е много, брадата (мъхът на единия край) на зърната става почти черна и житото мерише неприятно на развалена риба.

Като се посъе пшеницата, полъпната по главните зърна спори на главната, (които образуватъ тъмния прахъ) прокълнаватъ и проникватъ въ младия кълнъ на житното растение.

Сръдства за борба противъ тая главня:

1. Миението на съмето е най-простия начинъ за борба, но може да се употреби само противъ мазната главня на пшеницата. Пшеницата се насипва бавно и постепенно въедна каца (или корито), въкоято се намира студена или хладка (но не гореща) вода. При насиливането пшеницата въкаца, постоянно се бърка. Плавающитъ на повърхността зърна се обират често и пръмахватъ.

По тия начинъ се измиват и пръмахват както целият главниви житни съмени тъй и полъпнанитъ по зърната спори на главнята.

Когато се употреби тия метода грижливо, съмето се пръчиства доста добре, по нѣкога даже съвършено. Когато съмето е много главниво, такова измиване се пръпорожчва като пръдварително сръдство, слѣдъ което трѣба да се употреби и друго, по-добре дѣйствуващо сръдство.

2. *Третиране съ синь камъкъ.* $1\frac{1}{2}$ кгр. синь камъкъ (мѣденъ витриоль, но не зеленъ камъкъ или желѣзенъ витриоль) се разтваря въедна каца съ 100 литри вода. Вътото разтворъ се насипва пшеницата, до като течността остане около една ржка надъ насипаното жито. Слѣдътова се разбърква житото добре и излѣзлитъ на повърхността главниви зърна се обират и махватъ.

Слѣдъ 8—10 часа се изважда житото и простира да съхне, но нищо невреди, ако зърното прѣстои въ разтвора нѣколко часа повече.

Ако искаме да намалимъ вредата, която причинява разтвора отъ синь камъкъ върху кълняемостта на съмето, трѣба слѣдъ това да третираме пшеницата и съ варъ. За тази цѣль щомъ извадимъ житото отъ кацата, натрупваме го на купчина и го попрѣскваме съ варово (кирчене) млѣко, (което се прави като се размие 1 кгр. гасена варъ въ 100 литри вода), разбръкваме купчината добре за да се намокри всичкото жито съ варово млѣко и чакъ тогава го простираме да съхне.

Прѣдпочита се, обаче, да се посѣе по гѣсто вмѣсто да се прѣска съмето съ варово млѣко. Мнозина прѣскатъ съмето съ разтворъ отъ синь камъкъ, като го бъркатъ съ лопати, вмѣсто да го топятъ въ каци, но това сръдство не е достатъчно; съмето трѣба още и да се потопи за да излѣзатъ главнивитъ зърна на повърхността и се прѣмахнатъ.

Житото, което е третирано съ синь камъкъ по какъвто и да е начинъ, не бива да се употребява за храна нито на човѣка, нито на добитъка.

3. *Цѣрене съ формалдехидъ.* 250 грама разтворъ отъ формалдехидъ (формалинъ или формолъ, който се продава по дрогерийтъ и аптекитъ) се размѣсватъ добре съ 100 литри вода въедна каца. Вътози разтворъ се насипва житото и се разбърква често, като се прѣмахнатъ плувналитъ отъ горѣ зърна. Слѣдъ 15—30 минути се изтаса течността, а житото се простира по възможность на тънко за да съхне. (Простирането на тънкъ пластъ е безусловно нужно, за да се изпари формалдехида бързо и се избѣгне повредата, която той причинява на кълняемостта на съмето).

Който иска да постижи по грижливо, трѣба да измие (изпере) съ формалдехидъ човалитъ и ордията, които сѫ се допирали до главнивото жито.

Третираното съ формалинъ жито може, слѣдъ като се изсушки, да се употребява за всѣкакви цѣли.

4. Третирането съ горѣща вода и горѣщъ въвдухъ, както сѫ описани по долу въ отдѣла „ечмикъ“, се употребяватъ противъ твърдата главня на пшеницата тъй сѫщо съ упѣхъ; само че противъ твърдата главня нѣма нужда съмето да се кисне прѣдварително.

Праховита или летлива главня.

(Фиг. 2.)

Класчетата се прѣвръщатъ отъ тая главня цѣли въ тѣменъ прахъ (въ тѣмна праховидна маса). Тоя прахъ на главнята се се разнася (лети) въ врѣме на цвѣтенето на пшеницата и гѣбата — главнята е единъ видъ гѣба — като расте, прониква въ младите зърна безъ видимо да ги поврѣди въ първата година. Чакъ въ врѣме на кълненето на зърното гѣбата почва да се развива и скоро слѣдъ цвѣтенето отъ главнивите класове на нивата се виждатъ само голитѣ врътенца. Хвърчащата главня се явява най-много по пшеницата съ рѣдки, не сбити класове и при пролѣтнитъ пшеници, по-рѣдко — по-дебелокласитъ пшеници. Борбата противъ тая главня е много мѣчна. Синиятъ камъкъ и формалдехида съвсѣмъ не помогатъ. Опититъ сѫ доказали, че кисненето въ горѣща вода съ прѣдварително накисване*)

*) Тоя начинъ се описва въ отдѣла „ечмикъ“.

е понѣкога полезно, но понѣкога кълняемостта на пшеницата пострадва много силно, тъй че тоя начинъ не може още да се прѣпорожча за общо употребление. Сѫщотъ не е още за прѣпорожчване третирането въ апарата за сушение по методата на сухия въздухъ.

Ечникъ.

a) Летлива или праховита главня.

(Фиг. 3)

Класчетата се разлагатъ както при праховитата главня на пшеницата въ тъменъ прахъ отъ спори, като при това осилът или пада отчасти или остава и стои разбърканъ. И тоя видъ главня лети въ врѣме на цвѣтението на ечника и заразява младите зародиши на плода. Тя напада най-много всички видове зименъ ечникъ.

Като единствено практично и донѣкаждѣ удовлетворително срѣдство противъ тая главня се е показало до сега третирането съ горѣща вода и прѣварително киснене. Прѣварителното киснене се извѣршва, като се потопятъ само до $\frac{3}{4}$ напълнениетъ съ ечникъ човали въ вода съ обикновена температура ($10—20^{\circ}$). Слѣдъ 4—6 часа се прилага третирането съ горѣща вода по начинъ, както е описано по-долу. За да се употреби топлина върху прѣварително накиснато жито, трѣба сѣмето да има добра кълняемост и всичката работа да се извѣрши много внимателно.

Цѣрене са горѣща вода. Употребението на горѣща вода се състои въ кисненето на зърното около 10 минути въ вода отъ $52^{\circ}—56^{\circ}$ Целзий (не Реомюръ!)

За тая цѣль се взематъ 2 каци, отъ които едната да съдѣржа вода съ 45° топлина, а другата такава съ 56° топлина.

Човалитъ съ сѣмето се потопяватъ въ първата кaca и се движатъ въ водата за да проникне топлината равномѣрно.

Слѣдъ 10 минути се изваждатъ човалитъ, оставятъ се малко за да се изцѣдятъ и се потапятъ въ втората кaca. Въ нея тѣ се държатъ пакъ 10 минути, като се тѣ съ движатъ насамъ-нататъкъ за да проникне топлината въ вжтрѣшността имъ.

Ако въ това врѣме температурата спадне подъ $52^{\circ}\text{C}.$, долива се (прѣпазливо!) горѣща вода за да се добие пакъ температура отъ 56° .

Слѣдъ като се мине опрѣдѣленото врѣме, човалитъ се изваждатъ и житото се простира веднага колкото се може по на тѣнко за да сжхне.

Като се сѣе такова жито съ редова съялка, трѣба тая послѣдната да биде нагласена за по-гжстъ посѣвъ, отъ колкото обикновено, защото отъ влажното сѣме пада помалко отколкото отъ сухото. Ако мокреното сѣме трѣба да стои по дѣлго врѣме прѣди да биде посѣто, трѣба да се прѣхвѣрля по често за да изсжхне бѣрзо и добре.

За упростяване на работата при употребението на горѣща вода служи апарата, конструиранъ отъ Appel и Gassner,

Тоя апаратъ се състои отъ двѣ части, единъ сждъ за горѣща вода и единъ цилиндръ. Послѣдниятъ се затваря слѣдъ като се насила житото и горѣщата вода се прѣкарва отъ единъ нѣколко метра по-високо стоящъ сждъ до тогава до когато водата, която изтича, има сжщата температура, каквато има при втичането въ цилиндра. Тогава втичането се прѣкратява и се оставя сѣмето затворено въ цилиндра около $5—10$ минути. Слѣдъ това цилиндра се изправя, като се прѣобърне и зърното се веднага разстила да сжхне. Тоя апаратъ може да се достави направо отъ фирмата R. Altmann, Berlin N. W. Luisenstr. 47 или чрѣзъ Българското Земл. Дружество, но може и да се направи другадѣ. Употребението на горѣща вода е сгодно най-много за стопанства, които иматъ на разположение достатъчни количества пара и горѣща вода и които разполагатъ съ лица, въ които може да се вѣрва, че ще умѣятъ да спазятъ точно опрѣдѣлените температури. Тамъ, дѣто има на разположение единъ апаратъ за сушение, прѣварително накистнатото сѣме се прѣкарва прѣзъ $\frac{1}{4}—\frac{1}{2}$ част при температура отъ $60^{\circ}\text{C}.$ (Третиране съ горѣщъ въздухъ).

б) Твѣрда главня, черна главня или закрита главня на ечника.

(Фиг. 4)

При тая главня споритъ образуватъ черна, малко прозрачна маса, която остава твѣрда до озрѣването. Споритъ се разпрѣсватъ чакъ при върхането, полѣпватъ по зърното и слѣдъ сѣйтбата заразяватъ кълното. Като се третира ечника противъ праховитата главня, унищожава се и твѣрдата главня; но ако зърното не е нападнато отъ твѣрдата главня, достатъчно е да се употреби горѣща вода безъ

прѣдварително киснене (вижъ пшеничната мазна главня) или формалдехидъ. Синия камъкъ не дѣйствува сигурно.

Овесъ.

a) Леплива или праховита главня.

(Фиг. 5).

И при овеса както и при ечмика и пшеницата класчетата на заразения съ летлива или праховита главня овесъ се прѣвръща въ тъмно-праховита маса отъ спори, които се разпърсват отъ вѣтъра въ врѣме на цвѣтенето. Но тукъ не се заразява плодния зародишъ, а споритѣ падатъ между плѣвитѣ на класчетата и заразяватъ младите кълнове на овеса. Противъ тая главня достатъчно е да се употребѣ методата съ формалдехидъ или съ горѣща вода безъ прѣдварително киснене. Третирането съ синъ камъкъ не дѣйствува сигурно.

b) Покрита овесна главня. Противъ тая главня, която се срѣща много рѣдко, се постъпва по сѫщия начинъ както и противъ летливата главня на овеса.

Рѣжъ.

Главня на стеблото.

(Фиг. 6).

Върху стеблата (сламкитѣ) се показватъ черни ивици, които се разпукватъ прѣди рѣжката да озрѣе. Като се върши овеса споритѣ отъ главнята полѣпватъ по зърното и по тоя начинъ главнята се разпространява. Заразяването става върху кълното. Противъ тая главня, която не е много разпространена, се употребѣватъ срѣдства, изброяни въ точки 2—4 при мазната главня на пшеницата.

Изборъ на сѣме по отношение на главнята.

За получване на сѣме за посѣвъ се опрѣдѣля онай нива, която нѣма никакъ или има най малко главня. Особено може строго да се опази щото такава нива да нѣма никакъ отъ онай видове главня, които се лесно унищожаватъ. Праховититѣ главни на пшеницата и ечмика, които, както видѣхме, се мѣжно унищожаватъ, не могатъ лесно да се избѣгнатъ; но пакъ се гледа, щото нивата, която опрѣдѣляме за сѣме, да има по вѣзможностъ по малко заразени класове.

Грижливия земедѣлецъ или тоя, който се занимава съ отвѣждане на чисто сѣме или на житни сортове, може чрѣзъ постояннѣ подборъ да получи чистъ „тамазлѣкъ“, незаразенъ и отъ мѣжно унищожимитѣ главни. Ония, които посѣятъ ниви нарочно за развѣждане и добиване доброкачествено сѣме, трѣбва всѣки път да прѣгледватъ тия ниви и отстраняватъ заразенитѣ (болнитѣ) отъ главня стѣркове и то колкото се може по рано. Такива растения трѣбва отъ дѣното да се изкубватъ, не само да се откъсватъ болнитѣ класове; защото братята, които поникватъ отъ послѣ, сѫ сѫщо тѣй заразени. Изкубанитѣ растения се оставятъ на земята, но не бива да се допиратъ до здравитѣ растения. Трѣбва да се забѣлѣжи, обаче, че сполуката въ това отношение е бавна и че не е сполучено до сега да се добие по тоя начинъ голѣмо количество сѣме съвѣршено чисто отъ главня.

Прѣв. X. K.

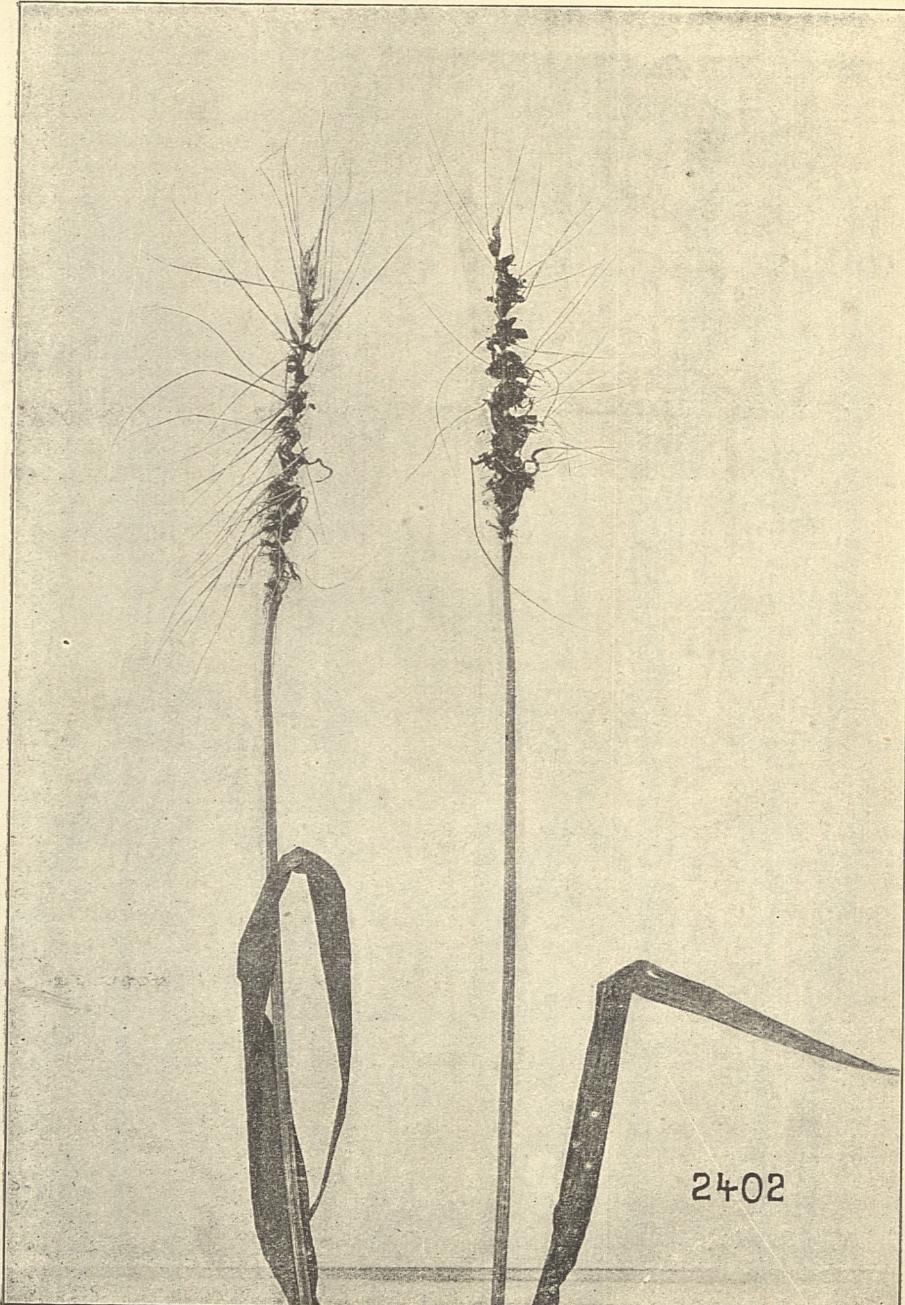
2401

Фиг. 1. Мазна главня на безосилеста пшеница.

2404

Фиг. 2. Праховита главня на пшеницата. (На лъво единъ класъ, главни въ само въ долнята му частъ).

2402

Фиг. 3. Праховита главня на ечмика.

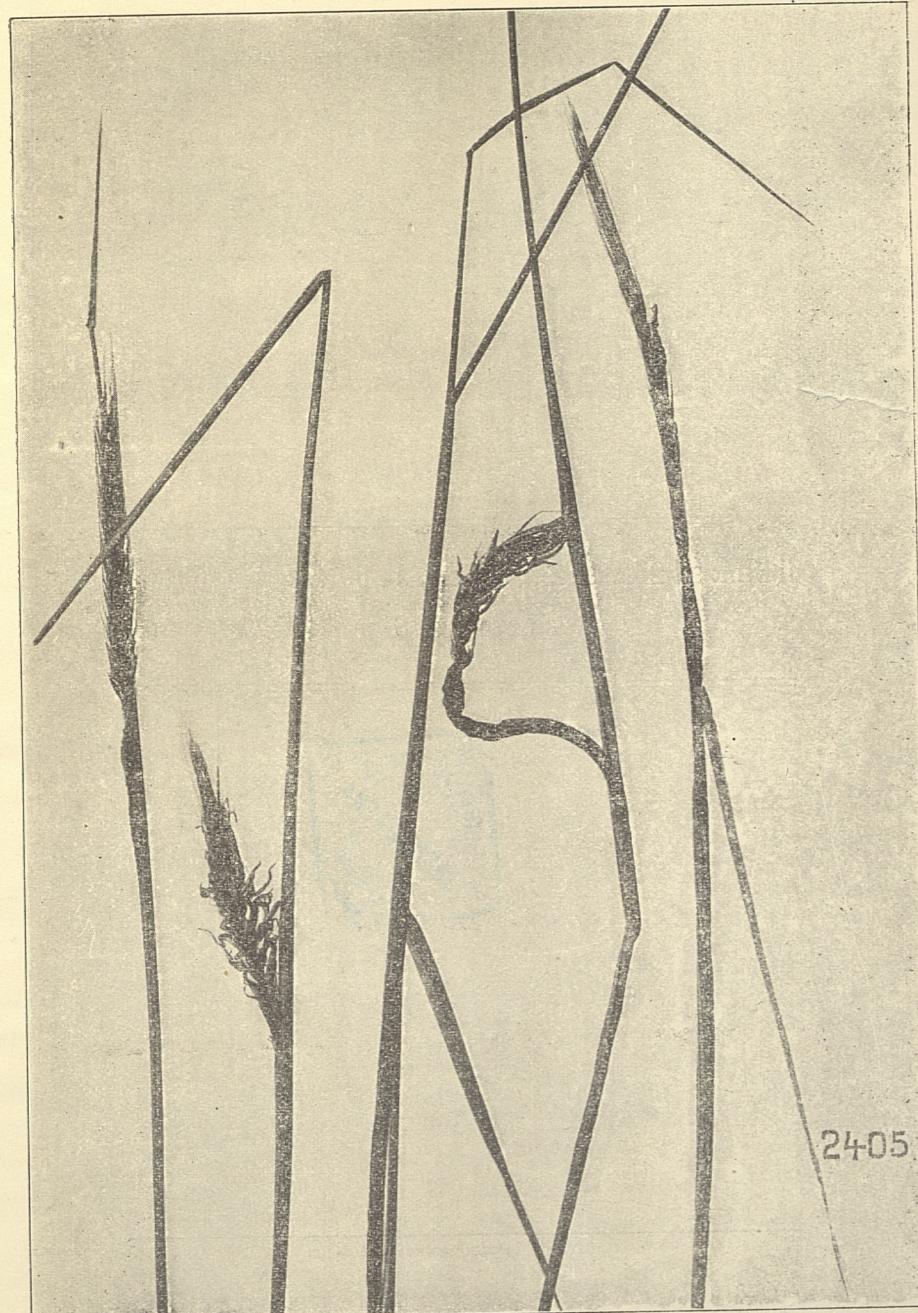
2407

Фиг. 4. Твърда главня на ечмика.

2406

Фиг. 5. Праховита главня на овеса.

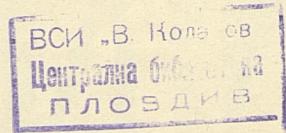

2405

Фиг. 6. Главня по стеблата на ръжта.

Цѣна: за 25 екз. 2 л. 50 ст., за 50 екз. 4 л. 50 ст.,
за сто екз. 8 л.

Печатница „Гражданинъ“ — София.